

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 240/2016
16.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Зорана Таталовића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Д. и др, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д. – адвоката З.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.292/12 од 30.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1179/15 од 18.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 16. марта 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д. – адвоката З.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.292/12 од 30.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1179/15 од 18.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.292/12 од 30.06.2015. године, окривљени М.Д. је, поред окривљеног Н.П., оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 65, 66. и 67. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не учини ново кривично дело.

На основу одредаба чланова 48, 50. и 51. КЗ, окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, и истовремено је одређено да је окривљени обавезан да у року три месеца од дана правноснажности пресуде плати изречену новчану казну, те да уколико је не плати у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 344а став 6. у вези става 2. КЗ, у вези са чланом 89б КЗ, окривљеном М.Д. изречена је и мера безбедности забране

присуствовања одређеним спортским приредбама, и то фудбалским утакмицама када је један од учесника ФК „В.“ из В., а које се одигравају у В., у периоду од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да уколико окривљени прекрши забрану присуствовања утакмицама ФК „В.“ из В., суд ће опозвати условну осуду која је окривљеном изречена том пресудом.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени М.Д. је обавезан на плаћање трошкова судског поступка насталих медицинским вештачењем у износу од 4.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 264. став 4. ЗКП, ослобођен је обавезе плаћања судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1179/15 од 18.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Н.П. и М.Д., а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.292/12 од 30.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Д. – адвокат З.К., због „повреде Законика о кривичном поступку, у складу са одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде или да преиначи побијане пресуде у односу на окривљеног М.Д. тако што ће га ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.Д., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) и повреде одредаба Законика о кривичном поступку, с тим што не конкретизује у чему се ове повреде састоје, док суштински, у образложењу

захтева, указује на повреду одредаба члана 16. став 4. и 5. ЗКП, односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да у току поступка није изведен ниједан доказ из којег би произишло да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет и да су наводи оштећеног Ђ.К. изнети у току поступка недоследни и противречни, те да је потпуно нејасно због чега је суд поклатио веру његовом исказу, обзиром да из изведених доказа није био у могућности да са извешноћу утврди чињеницу ко је нанео повреду оштећеном, а због чега је према ставу браниоца био у обавези да у складу са чланом 16. ЗКП и према начелу *in dubio pro reo* пресуди у корист окривљеног.

Из изнетих навода, дакле, произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљенима и браниоцима окривљених (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.